

Publicerad 2010-10-11 09:34 av Roger

Sju dagar utan dig

Och fast jag ofta känner din närvaro
i ditt tomma rum kan jag ju inte krama om dig längre
troligen kan du inte höra vad jag vill säga heller
för det knyter sig i halsen och min röst blir så liten
Jag älskar dig
Det ekar inte ens i rummet
Det borde eka där,
Massor av ljud borde det vara där
från dig som spelar för högt igen
och från mig som bultar på dörren och ber dig sänka
Skratt från dig och dina vänner
Ändå är jag så tacksam över den tid vi fick tillsammans
Som i lördags när vi satt vid bordet - bara du och jag
Vilket samtal - så vuxen du blivit
Ett helt liv på 17 år
Jag står kvar - förlamad
Livet har stannat

Och fast jag ofta känner din närvaro
i ditt tomma rum kan jag ju inte krama om dig längre
troligen kan du inte höra vad jag vill säga heller
för det knyter sig i halsen och min röst blir så liten

Jag älskar dig Markus
Det ekar inte ens i rummet

Det borde eka där, Massor av ljud borde det vara där
från dig som spelar för högt igen och från mig
som bultar på dörren och ber dig sänka

Skratt från dig och dina vänner

Ändå är jag så tacksam över den tid vi fick tillsammans
Som i lördags när vi satt vid bordet - bara du och jag
Vilket samtal - så vuxen du blivit

Ett helt liv på 17 år

Jag står kvar - förlamad

Livet har stannat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Roger med Poeter.se id #474 innehar upphovsrätten